

Het Stadsmokkeltje

('s Stadtpflanzerl)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET STADSMOKKELTJE - 'S STADTPFLANZERL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kitty - lieve, charmante en spontane meid, maar echt naïef, hetgeen echter niets afdoet aan haar intelligentie

Thomas - op slag helemaal ondersteboven van dat snoepje en in z'n euforie ten onrechte wonderen van haar verwachtend

Faas - weduwnaar en vader van Thomas; geen kwaai vent, maar de ontwikkelingen op zijn hoeve toch met zorg gadeslaand

Lien - hun huishoudster, die Thomas als het ware heeft groot- gebracht en nu met lede ogen moet toezien hoe de jongen kennelijk in verkeerde handen is geraakt

Jacob - hun inwonende knecht; geen uitslover, maar de bedoening, net als Lien, met hart en ziel toegedaan

Hendrik - rijkste boer uit de omgeving, maar desondanks toch sympathiek en goedaardig; eveneens weduwnaar

Truida - buurvrouw, van het soort: Truida komt, wegwezen; zit achter Hendrik aan als de duivel achter een arme ziel

Babet - moeder van Kitty, die haar dochter zó goed op het leven heeft voorbereid, dat die nu met twee linkse handen voor een echtgenoot met boerenbedrijf staat

DECOR:

Het verhaal speelt in de huiskamer van een boerenhoeve, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren een deur naar de andere vertrekken in huis; links achter deur naar de keuken. In de korte kant rechts een raam, dat geopend moet kunnen worden. In de brede achterwand een open doorgang. Richting links voert die naar het onderkomen van huishoudster Lien; richting rechts naar het erf en de stallen. De inrichting van de kamer kan naar eigen goeddunken, met dien verstande, dat er een tafel met drie stoelen moet zijn, een kast of dressoir en een bank. Of daar nog een of twee fauteuils bijkomen, is afhankelijk van de beschikbare ruimte ter plekke. En dat geldt uiteraard ook voor de verdere aankleding. In het tweede bedrijf staat ergens in een hoek een open emmer, tot aan de rand vol met afvalgoed.

EERSTE BEDRIJF

Het hele vertrek ziet er pijnlijk schoon en opgeruimd uit; Thomas zit aan tafel, met vóór zich een stapel pannenkoeken op een bord, eet smakkend en genietend.

Thomas: *(met volle mond)* Geen mens op de hele wereld, die zulke pannenkoeken kan bakken als onze Lien. Met stukjes appel en rozijnen. *(pakt een nieuwe)* Daar kun je gewoonweg niet vanaf blijven!

Lien: *(op dat moment op uit links achter, in alle staten)* Thomas! Ben je nu helemaal gek geworden? *(neemt hem de pannenkoek af, kwakt die terug op het bord)* Zit die hier doodgemoedereerd midden overdag de pannenkoeken te verstouwen, die we straks bij de erwtensoep nodig hebben! *(pakt het bord, ermee af in links achter)*

Thomas: Alsjeblieft, Lien, bedoe je toch niet om 'n paar pannenkoeken. Moet je ze maar niet zo lekker maken. Daar kan toch geen mens vanaf blijven!

Lien: *(weer terug)* Je bent erger dan een klein kind! Was je dat nog maar, dan kon ik je tenminste een flink pak voor de broek geven! En je blijft voortaan uit de keuken, als je dat maar weet! *(ondanks haar kwaadheid straalt ze toch bezorgde liefde uit)* Alles moet ik voor jou verstoppen en achter slot en grendel zetten! Het zuurvlees, de blinde vinken, de ingelegde haringen, de... de...

Thomas: *(grinnikend aanvullend)* Pannenkoeken, niet te vergeten.

Lien: Precies! Niets is voor jou veilig! *(lijdend)* Het zal me benieuwen wanneer ik eindelijk eens van je verlost wordt. Ik wacht met verlangen op de dag, dat zich eens eentje van jongere jaargang en met betere zenuwen dan ik, over je gaat ontfermen!

Thomas: *(spottend)* Daar meen je niets van, Lien. Net of jij me zomaar zonder slag of stoot aan een ander vrouwelijk wezen zou afstaan. Dat moet ik eerst nog meemaken.

Lien: Beeld je daar maar niets op in, stuk ongeluk! Iedere dag bid ik tot onze Heer, dat hij er eindelijk eens eentje langs stuurt, die onze kieskeurige meneer bevalt. Of denk je soms, dat ik tot aan m'n levenseinde opgescheept wil blijven zitten met de zorg voor zo'n verwende kwajongen als jij?

Thomas: *(grijnzend)* Daar heb ik eigenlijk wel op gerekend. En de enige, die mij verwend heeft, ben jezelf.

Lien: *(gaat bij hem zitten, ernstig, maar liefdevol)* Jongen, probeer toch eindelijk eens een flinke vrouw te vinden! Zo eentje als Hobbema's Jeltje bijvoorbeeld.

Thomas: Alsjeblieft, Lien! Je kunt toch niet serieus van me verwachten, dat ik m'n leven lang tegen een dergelijke verschrikking wil aankijken.

Lien: Nee, natuurlijk niet. Maar het schoot me toevallig geen ander te binnen.

Thomas: Ach zo, ik dacht ook al. (*nonchalant*) Nou ja, en tegen de tijd, dat je wél een geschikte kandidate voor me in de vuurlinie hebt, kun je me nog altijd even waarschuwen. Tot zolang zul je me nog moeten verdragen.

Lien: (*staat op, dreigend*) Maar niet, als jij me voortdurend m'n pannenkoeken opeet! (*af via midden links*) Als ik jou geloof, kan ik hier wel aan het bakken blijven!

Thomas: (*springt ook op, kijkt haar na, dan vlug af in de keuken, meteen weer terug met het bord pannenkoeken*) Zolang ze nog kan mopperen, is ze ook tevreden en gezond. (*zit weer aan tafel en eet genietend*) Ha, zalig gewoon!

Jacob: (*op van midden rechts, met hooivork, waaraan nog wat hooi*) Hé zeg, kom je vandaag nog, of niet?

Thomas: Jacob, zou je zo vriendelijk willen zijn niet met de hooivork binnen te komen. Lien is vandaag sowieso niet te genieten.

Jacob: Als dat alles is. (*strijkt er de resten hooi vanaf, die op de grond vallen*) Zo, nu is ze helemaal schoon. (*steekt z'n nek uit, om te kijken wat Thomas eet*)

Thomas: Voordat je nekkachten krijgt, kun je beter gaan zitten.

Jacob: (*zet de hooivork tegen de deurpost van de doorgang, links, neemt plaats aan tafel, eet pannenkoek*) Ha, zo mag ik ze het liefst. Heerlijk!

Lien: (*op van midden links*) En als ik vandaag nog nieuwe pannen... (*struikelt over de hooivork, met volume*) Maar dit doet toch wel de deur dicht! Ik pas ervoor m'n leven nog langer te laten verzuren door het geslampamper van jullie manskerels!

Jacob: Owee, windkracht elf!

Faas: (*op van midden rechts*) Alsjeblieft, Lien, wat loop je weer het hele huis bij elkaar te schreeuwen?! Vertel me liever eens wat we straks te eten krijgen? Ik verga nu al van de honger!

Lien: Jullie zouden "hebben" gekregen, erwtensoep met pannenkoeken, maar nu krijgen jullie niets meer! (*met blik op de grond*) Ik laat me hier niet langer als voetveeg gebruiken! (*af via midden links*) Ik zeg op! (*de drie kijken elkaar met gemengde gevoelens aan en dan vliegt 'n bezem naar binnen; Lien, in de doorgang*) Opvegen die troep! Het is hier geen hooischoor! (*af*)

Faas: (*gaat zitten*) Nou, zo kan 't wel weer. (*ziet de anderen weer toegrijpen*) Hé, een beetje kalmaan jullie, ik wil er ook wel een! (*begint*)

eveneens te eten)

Thomas: *(kauwend)* Ik weet niet, Lien kan de laatste tijd haast niets meer hebben.

Jacob: *(kauwend)* Dat heeft ze toch nooit gekund. Als die niet kan mopperen, leeft ze niet. Maar pannenkoeken bakken kan ze, dat moet ik toegeven. *(tot Thomas)* Maar zeg, ze heeft er toch zeker meer gebakken dan die paar. Heb je de rest soms ook al soldaat gemaakt?

Faas: *(hoofdschuddend)* Ik vind dat toch geen stijl zeg. Ik kan Lien geen ongelijk geven. Gemakkelijk heeft ze het niet met jullie.

Thomas: Met jou ook niet, pa.

Jacob: Wat wij doen, klopt inderdaad niet, want eerlijk is eerlijk: sinds de dood van de boerin zorgt ze voor ons, en dat lang niet slecht. *(op het bord doelend)* Oei, nu is er nog maar één. Wie mag die hebben?

Faas: *(grijpt vlug toe)* Jij in elk geval niet! *(doelt op de vloer)* En zorg er nu maar voor, dat die troep aan de kant komt!

Jacob: Waarom uitgerekend ik?

Thomas: Omdat jij 'm ook gemaakt hebt!

Jacob: *(komt met tegenzin overeind, raapt de bezem op, werpt daarbij terloops een blik door het raam, onthutst)* Gossie zeg, ik kan m'n ogen niet geloven! Nu kom toch eens kijken wat daar voor 'n heerlijke vlinder zomaar ons erf komt opfladderen!

Faas: *(ook bij het raam, met Thomas)* Wat moet zo eentje bij ons?

Thomas: Fanatiek fladderen doet ze in elk geval niet.

Jacob: Maar wat een beeldje zeg! En kijk toch eens naar die beentjes! Er komt geen eind aan! Net een gazelle!

Thomas: Man, overdrijf toch niet. Ze loopt eerder als 'n lamme merrie!

Faas: Je mag je toch afvragen hoe zo'n meisje in die opmaak, en dan ook nog te voet, hier bij ons terecht komt.

Jacob: Alleen maar 'n klein handtasje heeft ze bij zich. Misschien is ze wel de weg kwijt.

Thomas: Jezus, maak toch niet zoveel ophef over zo'n vreemde griet. Ze zal ons heus wel vertellen wat ze hier komt doen.

Jacob: Jij bent me toch ook een onbehouden lomperik! Zo'n teer en hulpeloos wezentje moet je in de nood terzijde staan. En weet je wat? Ik zal me daarvoor wel belangeloos opofferen. Zo ben ik nu eenmaal. *(ze hebben zich inmiddels van het raam afgewend)*

Thomas: *(hoofdschuddend)* En zoiets wil nou 'n volwassen manskerel zijn! *(er wordt, onzichtbaar, aangeklopt)*

Jacob: Oei, daar heb je d'r al.

Kitty: *(aarzelend op van midden rechts, hip in de kleren, maar niet bloot)* Neemt u mij niet kwalijk, de buitendeur stond open.

Thomas: Ja. En?

Jacob: (*sarcastisch*) Nóg vriendelijker kan niet meer!

Faas: Komt u binnen, juffrouw. Zo te zien hebt u een flink tochtje gemaakt. (*terwijl Jacob haar met z'n ogen staat te verslinden, lijkt Thomas eerder onwillig en afwijzend*)

Kitty: (*nu zonder enige schroom*) Ha, dank u, zeer vriendelijk. Tjonge, wat was ik blij, toen ik vanaf de grote weg dit dorp zag liggen. En deze hoeve was het dichtst bij. Zonder het geringste voorteken gaf mijn auto opeens de geest en stond ik daar moederziel alleen te kijken. En ik heb het zien aankomen! Ik heb meteen tegen Andy gezegd, die oude roestbak niet te kopen, maar hij wist het natuurlijk weer beter. En nu sta ik hier en weet niet hoe het verder moet.

Jacob: (*haar aanbeddend*) Alsjeblieft zeg! Autorijden kunt u dus ook nog?!

Faas: (*sarcastisch*) Jij hebt ook meteen alles in de gaten. (*tot Kitty*) Nou, jongedame, dan moeten we maar eens zien of we uw auto weer aan de praat kunnen krijgen.

Kitty: (*verheugd*) Oh, als u dat zou willen proberen, graag! Ik moet per se vandaag nog terug. En treinverbindingen zijn hier niet, neem ik aan?

Jacob: Nee, helaas niet. Maar ik wil meteen een verzoek indienen bij de spoorwegen, dat we er voor een dergelijk noodgeval direct een krijgen.

Thomas: Jacob, in plaats van nog meer onzin te verkopen, kun je nu maar beter aan je werk gaan.

Jacob: Luister, we kunnen het ook anders doen. Jij neemt de auto van de juffrouw voor je rekening, dan zal ik me wel om haar bekommeren.

Faas: Dat je je ergens om wil bekommeren is geweldig. (*doelt op de hooivork*) Vooruit, pak je gereedschap en dan aan het werk. Maar zeg eerst tegen Lien, dat ze 'n kop koffie zet.

Kitty: Oh, dat is aardig van u. Ik zit er echt doorheen.

Jacob: (*pakt de hooivork, Kitty verslindend*) Ik ook! Helemaal!

Faas: (*dirigeert Jacob af via midden links*) Dan pak ik de tractor en zal wel eens naar die auto gaan kijken. (*af via midden rechts*)

Thomas: (*pakt de bezem, begint omslachtig de hooisprieten bij elkaar te vege*) Waar komt u eigenlijk vandaan?

Kitty: U hebt er toch niets op tegen, dat ik even ga zitten, nietwaar? (*neemt ergens plaats*) Ha, dat doet goed... En om uw vraag te beantwoorden: Ik kom uit. (*plaats invullen*) Het is zo'n mooi weer vandaag, dat ik mezelf op een uitstapje getrakteerd heb.

Thomas: Aha. En eh, mag men dan ook eens naar uw naam vragen?

Kitty: Och, ik heb me nog niet eens voorgesteld. Sorry. Kitty heet ik, eigenlijk Catharina, en daar nog achteraan Ketelaars. Vreselijk

oubollig, vindt u niet ook?

Thomas: Nee, kan ik niet zeggen. (*Jacob via doorgang van links naar rechts*)

Kitty: Ik wel. Kitty doet het in de huidige moderne tijd in elk geval veel beter.

Thomas: Als u denkt. Maar Catharina klinkt ook best wel aardig.

Kitty: (*heeft spiegelkje uit handtasje gehaald, bekijkt zich*) Jeetje, hoe zie ik eruit!

Thomas: (*haar tersluiks opnemend*) Nou ja... best wel aardig.

Kitty: En m'n voeten doen zeer! Mag ik m'n schoenen even uittrekken? (*doet dat op hetzelfde moment*) Die zijn nog nieuw en al helemaal niet geschikt om zo'n heel end te lopen. Maar eh, hoe heet u eigenlijk?

Thomas: Thomas.

Kitty: Enigjes! Tommie!

Thomas: Nee, niet Tommie, Thomas!

Kitty: (*springt op, loopt blootvoets rond*) Ja ja, maar Thomas klinkt zo vreselijk conservatief. (*alles bekiijkend, enthousiast*) Ha, nu ben ik eindelijk eens op een echte boerderij! Die kennen wij immers alleen maar van op school. (*klopt op de tafel*) En moet je dit zien. Dat is pas materiaal! Daar kun je een huis op bouwen! (*pakt het vast*) En dit tafelkleed, zo oerdegelijk en eerlijk! Dat is nog eens iets anders dan dat poppenschijterig gedoe bij ons!

Thomas: (*nog steeds planloos de bezem hanterend, stuurs*) Het is hier anders geen boerderijmuseum, als u dat soms mocht denken.

Kitty: Bent u altijd zo onvriendelijk tegenover uw gasten?

Thomas: We hebben maar zelden gasten.

Kitty: Wat geen wonder mag heten.

Thomas: Wij hebben u niet uitgenodigd.

Kitty: Wees maar niet bang. Zodra ik kan, ben ik zo weer vertrokken. Maar vertel eens, waarom staat u al de hele tijd dat gras heen en weer te schuiven?

Thomas: Op de eerste plaats is dit geen gras, maar hooi, en op de tweede plaats kan ik dit hooi in m'n eigen huis net zolang heen en weer blijven keren als ikzelf wil.

Kitty: Laat ik nu altijd gedacht hebben, dat landbouwers zich met zinvoller werk bezig hielden. Maar ik laat me door u in elk geval niet m'n goed humeur bederven. (*neemt op de bank plaats, steekt de benen van zich af*) Mij bevalt het hier namelijk opperbest.

Thomas: (*besluiteloos, weet niet wat hij met de situatie aan moet*) En eh, en honger hebt u misschien ook nog?

Kitty: Ja, daar zegt u zoiets. Wat kunt u me zoal aanbieden?

Thomas: Eigenlijk niets. Voorheen hadden we nog pannenkoeken, maar die hebben we al opgegeten.

Kitty: Dan zeg ik niettemin dank voor uw zorgzame belangstelling.

Thomas: Geen dank, graag gedaan. En eh, wie is eigenlijk die Andy?

Kitty: M'n broer. Een echt stuk onbenul!

Thomas: Ach zo.

Kitty: (*springt weer op, dartelt door de kamer*) Ik moet zeggen, dat ik me in deze omgeving buitengewoon op m'n gemak voel. Het is hier allemaal zo natuurlijk echt en ongekunsteld!

Thomas: (*doelt op het resultaat van z'n gekeer*) Kijkt u een beetje uit. Nu hebt u de hele boel weer door elkaar gelopen!

Kitty: Jullie beseffen misschien zelf niet eens wat voor 'n paradijs dit is! Altijd heerlijke natuurzuivere lucht inademen, allerlei mooie beesten om je heen, de hemel op aarde!

Thomas: (*onnozel*) Wat voor mooie beesten dan, als ik vragen mag?

Kitty: De koeien bijvoorbeeld! Die kunnen je toch zo trouwhartig aankijken.

Thomas: Dat is me nog nooit opgevallen.

Kitty: (*laat zich weer op de bank vallen, benen van zich af*) Als het mogelijk was, zou ik hier meteen voor vast willen blijven. Dan zou me het kantoor, inclusief die uitgedroogde zuurpruim van 'n chef, vierkant gestolen kunnen worden.

Lien: (*op van midden links*) Voor wie zou ik hier koffie moeten zetten?

Thomas: Voor die juffrouw daar. Ze heeft pech met haar wagen.

Lien: Aha, pech. En hoezo moet ik daarom koffie zetten?

Thomas: Omdat ze een heel eind heeft moeten lopen en nu helemaal uitgeput is.

Lien: Ik ben ook vaker uitgeput, maar voor mij zet geen mens ooit koffie.

Kitty: (*is opgestaan, in een poging iets van de grimmige sfeer te redden*) Hallo zeg, ik ben Kitty.

Lien: (*stuurs*) En...? (*naar deur links achter*) Koffiemelk uit blik hebben we hier niet. Alleen maar vers van de koe. (*af*)

Kitty: (*sarcastisch*) Daar straalde de bereidwillige vriendelijkheid gewoon vanaf. (*voorzichtig*) Was dat uw moeder soms?

Thomas: Nee, dat is Lien, ons huisfactotum. M'n moeder is dood.

Kitty: Oh, neem me niet kwalijk. Maar gaat die eh, die Lien (*doelt op de deur*) daar nu eerst een koe melken?

Thomas: Ach wat, dat is onze keuken!

Kitty: (*schalks*) En daar heeft ze zeker ook de pannenkoeken gebakken, waarvan ik er bijna een had gekregen, nietwaar Tommie?

Thomas: Nogmaals, ik heet niet... (*met wegwerpgebaar*) Wat maakt het ook uit, u bent zo meteen toch weer weg.

Kitty: *(raadselachtig)* Tja, men kan nooit weten. *(loopt weer rond, alles beijkend)*

Thomas: Wat kan men niet weten?

Kitty: Dit lijkt me een ideale plek om vakantie te houden.

Thomas: *(doelt op links voren)* Onze logeerkamers zijn daar, maar die worden niet verhuurd.

Kitty: Ik zou hier ook best wel een paar dagen willen blijven, zonder ervoor hoeven te betalen. Vooropgezet natuurlijk, dat u mij zou uitnodigen.

Thomas: Waarom zou ik? En verdorie, *(doelt op de vloer)* nu hebt u er alweer doorheen gelopen! Zo krijg ik die troep van z'n leven niet aan de kant!

Kitty: *(dicht bij hem, verleidelijk)* Ik denk, dat je dat ook nooit zal lukken, Thomas. Tenminste niet, zolang "ik" hier ben!

Jacob: *(op van midden rechts)* Zo, nu zal het niet lang meer duren, dan doet de auto het weer. De baas is nog even terug geweest. Het lag aan de carburateur.

Kitty: Carburateur? Goh, ik wist niet eens, dat m'n auto zoiets had.

Jacob: *(tot Thomas)* Is ze niet grappig? De onschuld zelve!

Kitty: Nou ja, dan kan ik nu ook weer zo zoetjesaan vertrekken, nietwaar. Waar heb ik m'n schoenen gelaten?

Thomas: Bij de bank.

Jacob: *(schopt de schoenen vlug onder de bank, doet dan of hij zoekt)* Ik zie geen schoenen. Moet u ze ergens anders hebben neergezet.

Kitty: *(zoekend, terwijl Jacob haar vol verrukking gadeslaat)* Zonder schoenen kan ik niet rijden. Dan kan ik immers niet op dat platte plankje trappen.

Jacob: *(grinnikend)* Plankje? U zult wel de koppeling bedoelen, denk ik.

Kitty: Zeg ik toch. Dacht u soms, dat ik geen rijles heb gehad? Maar weet u wat? Als de auto dan toch nog niet helemáál klaar is, zou ik, terwijl u m'n schoenen zoekt, ook eens even in de stallen kunnen kijken. Die kans krijg ik anders nooit meer. *(al naar doorgang)* Dat mag ik toch, neem ik aan?

Thomas: Voor mijn part.

Kitty: *(doelt achter zich)* Ergens deze kant uit?

Jacob: *(doelt naar rechts)* Ja ja, die richting, dan ziet u ze vanzelf. *(Kitty af, hij kijkt haar nog kort na)* Gaat die blootvoets naar de stallen! Wat 'n schatje! En ik, rund, laat jou hier zolang met dat goddelijke wezen alleen!

Thomas: Je hebt anders niets gemist.

Jacob: Waarover hebben jullie het gehad? Vertel op man!

Thomas: Over ditjes en datjes.

Jacob: Ditjes en datjes? Jij hebt er toch geen idee van hoe men met vrouwen omgaat! Heb je dat hemels schepseltje überhaupt wel eens goed bekeken? *(in vervoering)* Die voetjes, zo klein en zacht!

Thomas: *(droog)* En als ze terugkomt zo heerlijk smerig.

Jacob: De glooiende ronding van haar kuiten! En dan... *(slikt eens)* O man, daar ontbreken me gewoon de woorden voor!

Thomas: Wat 'n geluk. Dan kun je nu ook weer aan het werk gaan.

Jacob: En dan die vingertjes! Knalrood gelakt! Het een nog mooier dan het ander!

Thomas: *(spottend)* En dan ook nog meteen tien, nietwaar!

Jacob: Dan die ogen, als van een klein slim poesje, haar slanke zwanenhalsje, waarop het lieflijke hoofdje rust...

Lien: *(inmiddels op uit links achter, met 'n dienblad, waarop 'n kan koffie en 'n paar koppen met schoteltjes)* ...met daarin niets anders dan fijngehakt stro. Hoed je voor wat uit de stad komt. Wanneer is ze van plan weer te vertrekken?

Jacob: *(in z'n wiek geschoten)* Als ze d'r schoenen gevonden heeft. *(gaat op de bank zitten)* Maar dat zou nog wel eens een poos kunnen duren.

Lien: Dan krijgt ze 'n paar van mij. Waar is ze eigenlijk gebleven?

Jacob: Op excursie naar de stallen. *(tot Thomas)* Hé zeg, sinds wanneer heb jij een voorliefde voor keren gekregen?

Thomas: *(net of hij ontwaakt)* Verrek! *(zet de bezem vlug aan de kant)* Kom mee, we moeten weer aan het werk!

Jacob: Had ik vroeger toch naar m'n oma geluisterd en een vak geleerd, dan hoefde ik me nu niet door jou te laten commanderen. *(samen af via midden rechts)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto